

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fr., 6 luni 3 fr. 50 cr., 3 luni 1 fr. 75 cr.
Pentru marșarile pe an 8 fr., 6 luni 4 fr., 3 luni 3 fr.
Pentru străinătate pe an 12 fr., 6 luni 6 fr., 3 luni 3 fr.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea Tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măscărilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măscărilor Nr. 43.
Epistolele francezeste se refuză. — Articuli nepublicii nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fiecare publicare.

Revista politică.

Sibiu, în 19 Iulie.

Procesul de înaltă trădare contra Rutenilor s'a terminat Sâmbătă. Vinovații de înaltă trădare nu s'a aflat nici unul. Cinci sînt judecați pentru conturbarea ordinii publice dela trei până la opt luni închisoare, Dobrzanski și alți acușați sînt achitați.

În camera franceză s'a terminat Sâmbătă desabateră asupra creditului cerut de guvern pentru intervențiune în Egipt. Camera a respins creditul cu 450 contra 75 voturi. Ministeriul a demisionat

„Românul” deminte scrierea că la toamnă guvernul va disociale camerele române și va convoca altele.

Crisa egipteană.

Poarta otomană a declarat în scris conferinței, că speră, că trupele engleze vor părăsi Egiptul îndată ce trupele turcești vor soși acolo. — Englitiera pretinde ca poarta se declare pe Arabi pașa rebel. Poarta ocolește și nu răspunde hotărât.

În „Neue freie Presse” găsim următoarea telegramă din Londra cu data de 24 Iulie:

Recunoașcerea făcută Sâmbătă, este o afacere neînsemnată; s'au schimbat numai câte-va focuri. Toate relațiunile de senzație în această privință se întemeiază pe ficțiuni. Pozițiunea lui Arabi este foarte tare; în front, totul este acoperit de apă, amîndouă flancurile sînt protejate de Canal, astfel, că un atac direct contra lui Arabi ar fi foarte anevoe. El însuși trimite necontenit patrule de recunoaștere. Eri au răbit 600 oameni până la fantăna stațiunii dela Rameleh. Acum este pozitiv că trupele lui Arabi sa compun din 8000 oameni cu 36 tunuri. El predomină toată țeara.

Una din patrulele sale de cavalerie a luat eri 120 boi, cari erau destinați pentru Englezi.

Proclamațiunea Khedivului care este pentru Arabi-pașa ear nu contra lui, este un document voluminos și plin de argumentări. El povestese că Arabi a perdut forturile și s'a retras cu armata într'un chip rușinos. Și fiind că el nu voese să dea ascultare Khedivului și nu vine la densus, apoi el e destituit din funcțiunea ce ocupă. Nu se dice nici un cuvînt măcar despre vr'o pedeapsă. Khedivul espune apoi în proclamațiune interesele puterilor în Egipt, arată că cele mai însemnate sînt ale Engliterei și Franței, și declară că e foarte sigur cum că aceste două puteri nu cugetă nici decum a cuceri Egiptul, ci numai a restabili ordinea.

În fine Khedivul respinge acușățiunile din proclamațiunea lui Arabi pașa în privința crâmşimilor comise de Europeni contra Musulmanilor. Afară de aceasta Khedivul a mai publicat și alte proclamațiuni adresate colonelilor de regimente care sînt redactate tot în acest sens de scuza și încheie cu aceste cuvinte: „Cine se va supune ordinilor noastre va fi bine răsplătit, ear cine nu, se va blama pe sineși.”

Prin toate relațiunile se găsesc dovezi că poporul dela țeară este favorabil lui Arabi.

„Diarul Standard” află că la 23 Iulie a fost prins un al doilea oficer care venea dela Constantinopol pe un vapor de poștă. Asupra lui se găsiră documente care dovedesc în chip cel mai lămurit că Arabi pașa se află în relațiuni cu Sultanul, cu palatul și cu comitetul panislamist. Oficerul arestat, care se numesce Rhaif, ar fi spus numele tuturor complicilor din Constantinopol ai lui Arabi. Printre aceștia se află, după cum spune „Standard”, cele mai însemnate persoane din giurul Sultanului. O depeșă scrisă în cifre dela palat, n'a fost descrisată încă. Apa din

canalul Mahmudie scade mereu, chiar și Europenii din port și de pe vase au fost puși la rațiuni mici de apă.

„Central News” anunță și el următoarele din Alesandria cu data de 24 Iulie:

În fața Ramelehului a fost astăzi o încăierare de o oră între un detașament englez și avant posturile lui Arabi. Englezii au avut în foc 700 oameni. Arabi se retrase luptând, dar reînsepu apoi earăși lupta; rezultatul e necunoscut Vasul „Inflexible” a primit ordin să bombardeze Rameleh, spre a scoate pe Arabi de acolo.

În fine „Pester Lloyd” publică și el următoarea telegramă din Alesandria cu data de 25 Iulie:

În Tautah apare acum un nou giar sub numele de „El-Dshihad (resubul pentru credință), care este redactat de Dervizi și împărțit gratis. Arabi a scris ulemalelor din Cairo, că la 4 August va soși acolo spre a inaugura în locul Chedivului străpungerea stăvilărilor dela Nil. El speră că, după străpungerea stăvilărilor, Englezii vor trebui să și mărginească operațiunile numai asupra marginilor.

Expunerile lui Dr. Adolf Fischhof.

(Urmare.)

Mă veți întreba onorabililor, cum își va asigura germănul rolul de conducătoriu în Austria, rol accentuat al de puternic în programa partidei germane, rol atribuit germănului și de principele Bismarck, cum își va susține poziția sa, pe care a o lăsa nu! permite nici simțemntul seu național, nici rațiunea politică, dacă el din considerație cătră stat va abdică de ori și ce favor separatistic.

Dați-mi voie să Vă răspund în următoarele:

Noi dorim ca Germănul austriac se abdică de ori și ce preferie, nu dicem însă ce el se abdică de avan-

tagjele ce le are, nu dicem se abdică de nici un singur avantaj asigurat Germănului de preponderanța sa culturală. Statul poate norma egală îndreptățire nu poate însă decreta egală capacitate; și cel mai capabil va fi totdeauna cel mai cu influință în sfera sa de activitate. Vorbind despre rolul de conducătoriu al germănului austriac, trebuie să separăm conducerea civilisatorică de cea politică. Conducerea civilisatorică a germănilor în Austria nu se mai poate discuta, căci ea nu atîrnă dela numărul populațiunii germane, ci dela gradul ei cultural. Popoare mici și neînsemnate și-au impus cultura lor națiunilor puternice, asemenea au făcut popoare invinșe față de invingători, și morți lafa de via. Astfel mica Grecie de odinioară a devenit dascălul lunei civilizate. Și dacă seminița germăna austriacă, care nu face mai mult decăt 1/3 din populația vestică a imperiului, voese se și păstreze rolul de conducătoriu, conducătorii ei trebuie se fie foarte precauți, și se să scie acomoda, căci cifrele au o rolă însemnată și în politică, dovadă dreptul de vot decisiv al majorităților în corpurile legislative. Autorul constituțiunei din Februarie tocmai pentru aceasta s'a silit a păstra majoritatea parlamentară nouă germănilor prin introducerea sistemului de grupe la alegeri; însă căt de dubiu este meritul acestui mod de alegele măiestrită pentru preponderanța parlamentară a germanilor în Austria, o scim foarte bine din esperința de până acum, asemenea scim foarte bine căntă stirbirii am suferit prin ea în viața noastră politică. Și după cum foarte bine a accentuat contele Coronini aceasta ne-a adus acolo, că la noi guvernul și face majoritatea parlamentară, după cum i convine lui, și nu majoritatea și compune guvernul corespunzătoriu. Da, sistemul de alegele după grupe a resturnat la noi constituționalismul și în locul parlamentarismului ne-a pus ministerialismul.

FOIȚA.

O călătorie prin Peșca la Banat.

Era o și plăcută cea din 4 Iulie st. v. a. c. când recules în puterile mele părăsii Aradul unde intră vechii cunoscuți ai mei petrecui o și. Cu renovatele suveniri de o și deci pornii de aci continuându-mi călătoria intenționată.

Pecând eșam din Arad mă delectam în cele două fabrice mari de spirit ale jidovilor, una așa numită „cea a dracului”, reedificată grandios în urma incendiului din a tr., ear cealalta alui „Neumann” carea acum se prepară pentru reedificare earăși în urma unui incendiu ce a ajuns-o în toamna a tr.

Din ruinele acesteia din urmă și din preparativele reedificării, privitoriul cu drept cuvînt poate susțineea ceea ce susține „Alföld” din Arad, că

această fabrică de spirit e cea mai mare și mai bogată în Ungaria.

De aci făcându-mi combinațiuni serioase deosebi despre poziția ce o ocupă aji jidanii în poliglotal stat al Austro-Ungariei, nu altcum și despre scandalul dela Tisza-Eszlár dela care am trecut și la Talmudul jidovilor, care servește de materie deputațiilor detali: Istoczy și Onody de a se scula cu mare vehemență contra „blăstămățiilor” jidovesi. Luai calea cătră Peșca tot mai tare întărindu-mă în meditațiunile mele. Visitiul mănă, bicicul pocnea caii fugeau, roatele se întorceau, eară eu făceam dom, adecă: meditam și mă căruțam, până ce după o călătorie mai bine de 2 ore ajunssei în cea mai de aproape comună de Arad, în Peșca-rom. Orologiul suna 10 a. m. când am ajuns aici.

Îndată ce ajunssei în acest opid frumos, prima întrebare 'mi fu „unde e ospetărie?” la care 'mi răspunse un țeran, mergînd pe dinaintea mea, „acolo! acolo! între unguri dar și la Crăciun poți merge domnule.” Când înțelisei de Crăciun, mă surprinsă mare

bucuriă cugetând că voui fi oaspele unui ospetariu-român.

Visitiul mîna, caii fugeau, roatele se tot întorceau până deodată mă pomenesec înaintea unui otel intitulat: „A magyar koronához.”

Eu aci întreb „unde e Crăciun?” la care întrebare un trecător pe o strădă, aretând cu mîna înapoi 'mi dice unguresce că am trecut de el.

Ce se fac alta, decăt se ordin căruța la acest otel! Aci îmi tocmi o chilia, apoi făcându-mi toaleta părăsii chilia și intrai în sala de restaurare. Nu-i de mine aci cugetai în mine! că aceștia vorbesc limba ce eu nu pricep, me duc la Crăciunul meu și acolo voi face dejun frugal! Așa și făcui.

Pornii de aci, și mă oprii colu. Dar ce se vede? Crăciunul naibei nu român, el e jidan! Hm! euget ce păcăla pe mine? lăsați căruța cu ale mele destugind după Crăciun. Ce era se pășesc țiccam în mine! Numai... nu face nimic, timpul și așa fiind aproape de meară-și nu-mi mai trebuie dejun țicsei, și așa plecai pe strada ce duce

cătră bis. Rom. Trecînd pe lângă biserică vîd o bună grupă de străini poștați în ușa bisericeii ascultând și mirându-se de ce se întemplă, în biserică, abună-oară cum ascultau și se mirau cărturarii și fariseii de învătătura lui Is. ținută în biserică Ierusalimului. Aci mă opresc și intru bine în biserică. Și ce vîd? Ved că era se fie sinod parochial pentru... ? Însă n'a fost; căci cei 20 membrii cari erau față neînțelegându-se... — s'au depărtat fără rezultat dorit.

Am vîțut că președintele sinodului a cărea nume e T. nu lăsa după un d. ce ocupă loc la masă, paremise că notariu sinodal Aceta eară nu lăsa după președinte ear poporul nu scia cu care se fiină cu președintele ori cu notariu.

De aci venindumi în memorie ținerea sinodului parochial de mai deună (și din Sobocșul Transilvaniei), paremise pentru reconstituirea comitetului și a epitropiei parochiale — am

Bărbații, cări și au propus a forma noua partidă a poporului, condamnă rațional dovedit de nefolositorul al sistemului după grupe. Statistica nu se poate deloc așa de ușor, cifrele populației nu le poate șterge omul cu paragrafi unei ordinații de alege-re și după disa unui adănc politic nu se pot considera de factori decisivi într-un stat cei puși de constituție ca atari ci aceia cari în adevăr sunt factori decisivi prin însemnătatea lor internă. Și astfel o politică care cu privire la însemnatele mișcări în provinciole ostice și sudice vecine cu noi nu vrea se recunoască și se considere pe slavi de factori puternici este atât de nematură, și poate se producă atâtea pericole în lumea germană și romană, încât trebuie se le ne opunem cu toată rezoluția. Se înțelege că nu din simpatie pentru cehi și sloveni s'a exprimat Bismark contra ori cărei supremații naționale în Austria, ci din considerație cătră imperiul german, condus de densus.

Și totuși pe lângă disproporția numerică cum va putea fi germanul conducătorul?

Respondem: prin înțeleapta și folositoare exploatare a superiorității sale. La votarea în parlamente ce e drept decide majoritatea, însă votarea e rezultatul intervenției a câțiva oameni, prin înțelepciunea, spiritul și puterea de voință a bărbaților chemați. Și o privire asupra senatului imperial ajunge, ca se ne convingem că seminiția germanilor anștriaci are mai multe capacități printre reprezentanții sei decât celelalte naționalități toate la oală. Rola de conducătorii le compete deci germanilor, și va și fi a lor, îndată ce germanul cunoșcând adevărată individualitate de stat a Austriei va sci însușa celorlalte chemați la conducere convingerea, că un conducătoriu înțelept și cu bunăvoință nu trebuie se promoveze numai interesele sale, ci și ale altora. Cu forța poți domni numai asupra celor remitenți și conduce poți numai prin aceia, cărora le-ai însușat încredere, și cări voesc și și urmeze.

Ce privește misiunea noastră culturală, sântem da acord cu partidă constituțională, că limba germană, carea de seculi are deja secerș mănș, și în care sânt depuse bogățiile literare aproape a tuturor națiunilor, este cel mai puternic vehicul cultural în Austria. Și părerile difer într'atâtă ca precănd bărbații din partidă constituțională întrebunțarea idiomului negerman în școală și în oficiu, o consideră de o împedecare a misiunii civilizatoare a noastre în Austria și pentru aceea aplicarea ei ca limbă de învățământ cu deosebire în școlile

medie și în institulele mai înalte, și introducea ei în administrația statului o împedecă, sau dacă nu o primese cum rezens și șovăire, pe atunci bărbații partidii populare germane și-au propus a privi ca un act al ecultății, dacă întrebunțările idiomului negerman nu i se vor pune alte cari în Austria, decât cele inevitabile prințese de învățământul public în școlile și de postulatul oficiului în stat. Da ei în desvoltarea mai înaltă a idiomului național nu privesc numai un drept legitim al naționalităților, ci chiar un interes austriac, căci desconsiderarea basatelor dorințe naționale împinge pe slavi noștrii în brațele slavismului, pericolos pentru întreaga Europa apusună.

După părerea noastră noi 8 milioane de germani trebuie se ne restringem numai la asimilarea spirituală a negermanilor, trebuie se-i apropiem de noi prin cultură nu prin omorirea ci prin desvoltarea idiomului lor național, căci e peste puțină se absorbi 14 milioane de negermani. Noi voim ca limba germană se infiltreze în mod civilizatoriu asupra limbii naționalităților, precum a infiltrează greacă și latina asupra națiunilor Europei, a căror idiome prin limbile clasice nu s'au adus la perire ci din contră s'au ridicat și s'au desvoltat. Era o vreme când limbile moderne erau echise mai ales din institutele de învățământ mai înalte și icolea și din viața publică. Și chiar noi cei mai în vrștă scim că la universitatea de aici ni se propunea în limba latină o mare parte dintre obiectele de învățământ; însă desvoltându-se tot mai tare conștiința națională, au ajuns lumea la convingerea, că idiomele naționale nu vor ajunge bărăbția și demitatea, nu bogăția și strălucirea completă fără de a fi dominatore în toate institutele de învățământ, fără de a fi stăpâne în toate ramurile științei, și fără de aplicarea lor în viața practică, pentru aceea au și fost introduse pretutindena în școlile și în oficiu. Latina a încetat de a mai fi limbă de propunere, s'a susținut însă ca obiect de învățământ și astfel cultura popoarelor s'a desvoltat pe două căi și a ajuns la culmea înălțime de astăzi.

Și în adevăr pe lângă câștigul idiomului modern limbile clasice n'au perdit nimic din măreția lor influență. Silințele partidii populului se fie îndreptate într'acolo, ca limba germană se și împlinescă rola civilizatorică nu în contul ei în favorul și prelungă desvoltarea idioamelor naționale în Austria. Idiomul german se fie obiect principal de învățământ în toate școlile din Austria, limba de propu-

nere însă numai acolo, unde idiomul țerei nu este ajuns și numai până când idiomul țerei 'l poate înlocui, ajungând calificățiunea recerută. Astfel vom conduce naționalitățile, cari ne vor urma cu bună voie, și idiomul lor pe calea culturii, și limba noastră, care pe câtă vreme persecută și scurta pe celelalte limbi în drepturile lor, era espusă pimesi, acuma ca amică conducătoare va fi simpatică populațiilor noastre, și populațiunea tot mai mult se va apropia de nărvurile și obiceiurile germane va cugeta, va simți și se va strădui nemșese. Tot asemenea deschidem porțile statului pentru limba națiunilor precăt numai ne permite interesul oficiului public și necesitatea conducerei centrale.

Ca se v'e aret, stimați ascultători ce mare contingent ocupă și astăzi în stat limba germană și fără forță prin lege, numai simplu prin însemnătatea ei interne, v'e vou înșira următoarele:

Limba noastră maternă fără nicio forță prin lege domnesce în trei ministere sub a căror scut stau afacerile publice din ambele jumătăți ale Monarhiei și adică în ministeriul de oesterne, în cel de resboiu și în cel de finanțe, mai departe în toate ministerele din jumătatea vestică. Pe lângă acestea ea este limba de consultări și legislativă în parlament, limba de comandă la armată, limba mijlocitoare între aproape toate oficiile provinciale și regimul imperial. Toți oficialii statului trebuie se priceapă limba germană în vorbire și scriere. Mai departe limba noastră este exclusiv în întrebuințarea la toate institutele centrale de arte și științe, pentru regularea circulațiunii banilor și înaintarea creditului. Se mai computăm la toate aceste că dynastia și metropolea sânt germane că jurnalele din residență prin înțeața comunicatelor, interesantul și bogatul lor cuprins sânt lățite prin toate locurile monarhice, că industria și comerțul condiționează un mediu comunicătiune cunoscut de toți, și acesta e limba germană, dacă, le computăm toate acestea mi veți permite se constat, că limba noastră se bucură de mari avantaje căștigate nu prin forța legii, ci prin puterea ei, ca limbă de cultură, și mi veți se constat marea nebulie ce este a stoare acestei limbi prin forța legii favoruri cari nu-i aduc ei nici un folos, aduc însă imense pagube celorlalte limbi și prin aceasta se sădesce în inimile cetățenilor neîndestulire și ură.

(Va urma)

Coroșpondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Viena, în 15/27 Iulie 1882. Desbînându-se Bucovina de Moldova și alăturându-se la Austria în a. 1777, mulți boeri, cu o bună parte de țărani, au părăsit țeara și vândându-și moșiele cu a putut și cum au putut sau aședat în țeara maică Moldova. Vedeti! acesta e primul, dară largul pas de înstrăinare a averii fonciere române în Bucovina; căci partea de țărani, de și au fugit, pământurile părăsite nu le au vëndut, ci le-au lasat neamurilor lor.

Passul acest funest pentru averea română a fost efectul friei de dominațiunea străină și frica între boeri a fost în adevărat de mare, că regimul austriac ca se și de aerul de regim blând și acomodativ, a trebuit mult se îmbe până-ce l-a căștigat pre boerul Balș ca se-i figureze numele în administrațiunea militară, ce fu introdusă în Bucovina. Suveneria dureroasă de înstrăinarea aceasta de pământ românesc se desceapă în mine viu totdeauna, când merg la Cernaui și se întempla de intru în stradele, ce sau numit acum de curând din simț patriotic: strada lui Enzenberg, strada lui Spleni etc. în amintirea primilor administratori militari ai Austriei în Bucovina.

Căți boeri au mai rămas în țeară s'au ținut bine până la a. 1848. Acest an, cu schimbările lui, i-au suprins și pe densii, găsindu-i cu totul negata pentru noua ordine de lucruri; desrădicându-se boerescul, ei au rămas deodată fără de veniturile și fără de tot lucrul ce-l aveau dela sudiiții lor. Părți mari de moșie au trebuit să rămână nelucrate mulți ani după oalță, prin urmare fără se aduca vr'un folos. Asta împrejurare cât și deprinderile de mai înainte, de a trăi din șșor, tot în plin în tot menagiul casei, i a făcut se contragă din ce în ce tot mai mult și mai mari datorii. Ceea ce făceau țărani abia în timpul mai nou adică că luau bani dela banca rustică galiciană, ca se astupe datoriele la jidanii cămărtari, boerii începuse a face încă între anii 50 și 60 la banca națională de aici și la fondul religionar gr. or. din Bucovina, care era pe atunci încă activ. Dară urmarea datorilor îngroșate fu, că boerii au prins a vindie moșiele mai mari pela străini și a se mulțami au cu cumpărărea unor moșii mai mici au cu elocarea ecedențelor în alte negoșe, câte odată nesigure.

Lucru mai curios au fost însă, că mulți dintr'ășii, deși erau împrejurările atât de nefavoritoare, s'au fost apuțat a face palaturi pela moșii care din care la loc și după model

esclamat „Doamne! colo s'au ținut un sinoad aproape 600 de oameni în bună armonie (?), iar aici cu 15—20 înși nu se poate ținea. Colo s'au înkrat mult (?) ear aici nimic.”

De aci mergând în urma străinilor ce stătuseră la biserică, între descrierile lor despectoase despre poporul român și insultele ce le atribuia acestuia — înțelșei că vor merge la ceva Secula pentru o șligovită bună, me duseși și eu trăind în acea idee că dacă Crăciun mă păcăli — nu voi fi păcălit aci; căci judecând după nume, Secula trebuie se fie român; dar și aci devenii asemenea păcălit, căci și acesta e jidan.

De aici m'am dus la ospetăria mare unde-mi era căruța și făcui prânđul.

Nu mult după ce mă împărțeșii cu această bucată, deși căldura era mare și încomoda, desclinit pentru oameni săngioși cum înșami sânt — îmi luai timp de a mă preumbala puțințol ca se-mi căștigă cunosință și despre topografia acestui Opid.

Umblând în stâng și în dreapta

me pomenii în drumul de țeară ce vine despre Arad și ține șere Nadloc. Cât ar fi de bine se nimerese o trafic pe aici ca se-mi cumpăr șugări de drum! Țiceam în mine! Trecea pe lângă mine un june și o jună și îi întreb despre trafic, dela cari primii răspunsul, ba este domnule! aici la tăicuța e birt, dar ține și șugări! Haha! îmi dișe inima: tăicuța e esprimațiunea românească, acesta trebuie se fie român; intru în trafic, ceru negoșele și numai Țice alta decât numără paralele. Într'aceasta vine o nație și dice cătră traficant „tăicuța se-mi mi da o litră de rachii, ear' el neputându-mă căci conversa cu mine vëndându-mi străin, îi responde „dute la măicuța că ții va da ea”. Nația eară îi reflectează „măicuța nu în birt. Faacumi ceruce gândesc în mine, care și acesta e jidan? căci vorbele îl recomandă a fi atare; 'l voi întreba, ce și făcui, eară el 'mi responde că-i jidan, însă poporul român îl numeșe așa de mai puțin și din simpatia ce o are cătră densus, eară pe murea o numeșe măicuța.

Venind spre ospetăria mare convin cu doi oameni, români, cari se păreau a fi frunțași în acest opid, pe cari îi întreb, cum de pe jidanul acesta, ei îl numeșe tăicuța? Ei îmi răspund: așa e! eară aceasta se datează cam de 12 ani, când, venind acest jidan aici ca om șerec care n'a-vea nimic nu vindea alt negoș decât cu cruceriu, și apoi când nația îi dișea: dămii japâne mașine de 1 cruceriu ori palard de 5, el îi replica: daio Țice tăicuța lui, eară ea: da eu Țice măicuța lui. Cu aceste espresuni el a atras și atrage și astăzi pe plugari cătră el și cătră birtul lui cu care lingușiri și-a cășcigat o casă destul de mare etc.

Dar pe celalalt cum de 'l numiți Crăciun? mai întrebă pe acești oameni. Cu aceasta nu putem servi domnului meu 'mi Țiseră ei, atăta scim că și unul și altul sub acest nume sânt cunoscuți și înaintea streinilor.

Dar al III-lea cum de e Secula? că acesta e nume român! Nici cu acesta nu putem servi 'mi respon-

seră acești oameni! cari se vedeau plini de omenie.

Cu Crăciunul, Secula, tăicuța și măicuța și cu disolvarea sinodului parochial în memoria la 4 oare d. m. părășii aceasta comună (mai înainte era Opid?) și trecând Mureșul în Banat nu me oprii până Secușgiu. Aici am esperiat corțeș pentru alegerea de notariu comunale. Aici sânt 3 preoți români și au format 3 partide, e credibile că va învinge pretorele Bogma cu una dintre aceste partide despre care se știe că va plăci cu ungar înaintea poporului alegătoriu.

Dacă Secușgieni nu se vor concentra ca se și alegă un român și încă verde de notariu, îi va ajunge blestămul străbunilor noștri care l'au aruncat în fața aceliu fin neascultător al națiunii, care aspira la degenerare. Acesta am spus și Sensigenilor, cu aceasta ocaziune a călătoriei mele spre Banat, de aci am plecat prin Vinga la Timișoara unde me află de present.

După.

mai fantastic, încât palaturile gândindu-se de făcut, au înghiițit moșiile și s'au dus cu moși cu tot eară-și în mână străină. În adevăr e dureros a spune această combinație fatală.

O cauză însemnată de întreinere a fost și mai este încă căsătoria amestecată; de regulă ai noștri prin căsătoria aceasta n'au câștigat, ci au pierdut tot deauna. Ca se demostrează aceste, așa pute aduce foarte multe exemple, încât s'ar mira, ba poate s'ar spăria chiar boerii înșei.

Acestea sunt cauzele principale ale instrăinării averii funciare românească prin boerimea bucovineană. La aceasta a mai conlucrat însă și nesec cauze secundare, cum e comoditatea împreună cu lăsararea treburilor în scrirea străină, bravura, jocul de cărți, banchetele dese, mania de călătorii în străinătate, dămnia necosocită. Anume am avé astăzi, pe legea mea! o avere națională foarte considerabilă, dacă am pute aduna tot înapoi, ce au dat boerii noștri, cu mână largă, la institutele străine din țeară și de peste hotarele țerei.

Vedeți! așa se explică, de ce în lista de alege pentru dietă figurează în ziua de azi atât de multe nume străine.

Intr'armase-va eară boerimea noastră? Redobândim vom pre dinsa toată și printr'inașă averea română strămoșească? Eată întrebări, la cari ea înșei e chemată în rândul prime se răspundă. Banca filială însă, ce s'a inaugurat acum de curând în Ceruți, de se și sperază, nu va aduce foloase elementului român, pentru că din contră sușin, ca decât odată urdim institute ori de ce mână ar fi se urdim numai curat naționale, fără intervenirea și concursul străinilor, cari totdeauna își caută tolosul propriu: dacă ne vom ridica odată, ne vom ridica numai cu puterile și cu munca noastră proprie.

Serisori din Rusia.

Correspondența particulară a „Telegrafului”

Petersburg, 4 Iuliu

Genealogia casei Romanoff, tipărită din Ardiul comitetului executiv. — Iurievskaja și fiul ei Gogo. — Comitele Ignatiev și intriga sa. — „Sviataia Drujina” (sfânta alianță) și activitatea ei. — Principele Adlerberg și aparițunea sa pe orizont. — O proclamație a nihilistilor. — Incoronarea secretă. — Scrisoarea secretă a Țarului către Wilhelm.

Am fost absent din capitală; am făcut o călătorie la Dinaburg pentru nisece afaceri personale. Soseși numai azi și mă grabesc a vă trimite un document foarte curios. Este genealogia casei domnitoare actuale a imperiului, tipărită din ordiul misteriosului comitet executiv al guvernului clandestin. O notă din partea redacției Țarului „Narodnaja Wolja” tipărită în capul acestui document curios, declară că această genealogie a fost înmănușată de însuși Ignatiev Țarului în ajunul plecării sale din capitală, care i-a declarat cu această ocaziune, că o posedă din partea unei parțide a societății nihiliste, ai cărei membri se află actualmente în mâinile justiției; acest partid, despărțindu-se de demagogi, s'a constituit cu deservire izolată și are de programă proclamarea fiului principesei Iurievskaja de Țar legitim al Rusiei, dând în același timp imperiului o constituție foarte liberală.

Genealogia tipărită de către acest partid și aprobat de organul parțidei revoluționare întregi, voese a proba că familia actuală a lui Romanoff și trage sorgintea sa din giuta germană, pe când familia Iurievskaja este slavă și strămoșul ei a și domnit deja la Moscva. Partidul minorului fu al principesei Iurievskaja declară că, după abdicarea familiei Romanoff de bună voie, aceasta familie va păstră averea

sa fără însă a compta palaturile imperiale și juvaerurile familiei domnitoare, cari s'unt proprietatea statului.

Acest document a îngrozit pe bietul Țar, care crede posibil a perde tronul strămoșesc. Un batalion întreg de spioni încungură pe biata nevinovat până acum, principesa Iurievskaja care s'a întors din străinătate; se dice că comitele Voronoff-Dașkoff propuse un plan de a fura pe fiul principesei, Gogo, (un băiat de 11 ani) și chiar de al otrăvi, aruncând această crimă asupra nihilistilor; se dice că planul a și fost pus în execuție, însă printr'o întemplare oare-care el n'a isbutit.

Fricosul împărat, sub impresiunea amenințărilor ce i se făc pe fie-care (și, a ordonat se se ea la principesa Iurievskaja decorațiunea Sf Ecaterina dată principesei de către tatăl său și care până acum nu se poarta de cât de marele ducese din casa Romanoff. Aceasta dispoziție făcă ca partidul mic al principesei se strige suși și tare, că influența sea asupra imperiului crece din zi în zi. Țarul crede că toată această istorie este exploatăta de revoluționari, cari se folosesc de existența cum echivoc a fiului legitim al repausantului împărat, născut din gătura sa cu principesa Dolgoroukoff care de sigur că dă mulți bani nihilistilor. În cea-ce privește presupunerile cea dănteu o crede justă, însă pentru cea dea doua sunt sigur că este falsă. Comitele Ignatiev, care a înmănat genealogia tipărită Țarului, avea de scop să dea ca ultima rațiune trebuința nelămurabilă de a lăpăstra ca ministrul de interne. Dar vai! nici aceasta nu i'a servit la nimic.

Unicul lucru ce a rămas din activitatea foibă a acestui ministru este spionajul organizat pe o scară foarte întinsă, așa că această plantă exotită în momentul de față a ajuns în fine la apogeul ei. În toate dar absolut toate cercurile societății, chiar începând dela palat, fie-și care spionează pe vecinul său, bănuindul sau de spion sau de nihilist. Înșei fiind că și unii și alții aparțin unor organizații secrete, bietii oameni se simt în absolută neputință de a constata lucrul, așa de contrariu prin sine.

În sfînta alianță, în renumita „Sviataia Drujina” membrii se recrutează prin silă, în cas dacă cineva refuză de a intra în aceste batalioane de sfînti apărători ai persoanei imperiale, apoi el se declară de suspect și viața sa din acest moment devine nesuferită.

Chiar funcționarii înalți ai imperiului nu mai îndrănesc decât corespondența cu familiile lor, care se află în momentul de față în general preste graniță la băi, prin simpla cale de poștă și trimit scrisorile lor „cu ocaziune”, așa că alături cu poșta pleacă o sumă de scrisori prin voiajari, cari se duc la băi.

În momentul de față obiectul de căpetenie al urmărilor sfîntei alianțe sunt orașele Londra, unde trăiesc refugiatul politic, principele Peter Krapotkin, Parisul unde se află mai mulți refugiați ruși, Nizza, unde dirige urmărirea principele Lev Cocubiie în persoană și vecinul cuib al emigranților din toate statele, frumosul oraș Geneva, unde seful poliției de urmărire este principele Lobanoff-Rostowicz. Dilele din urmă, după spusele Țarului „Narodnaja Wolja”, a plecat spre Elveția și comitele Șuraloff pentru a avé la Berna o întrevedere cu vestitul agent secret al Rusiei, un anume Mein, care cum se aude voiesce a demisiona și a părăsi Europa, fiind amenințat de poliția Nihilistilor, care îi a dat un termen pentru a părăsi postul său.

O noutate, pe care vă o dau sub toată reserva, și pe care o înregistrez numai ca un șgomot ce se află răspândit prin capitală. Se vorbește că

giuta încoronării este hotărâtă deja că încoronarea se va face la Costroma s'au în Vladimir de pe riul Cleasima. Această rezoluție a fost luată de familia imperială, care vede oportun să finească odată cu încoronarea. Planul adoptat se fine secret, și singura curte germană se află avisată despre această otărîre printr'o scrisoare autografă a Țarului, al cărei text a fost foarte abil compus de comitele Adlerberg.

Se dice că aceasta scrisoare către împăratul Wilhelm a fost o piatră de încercare pentru oamenii noștri de stat. Țarul sa adresat, pentru ai compune scrisoarea delicată, la mai mulți din întîmii săi, însă nici unul n'a isbutit a satisface gustul imperiului, care după ce puse mâna pe textul scris de Adlerberg a fost așa de mulțumit, că i-a strîns mâna dîcînd:

„A! ce păcat că toți oamenii cu minte din Rusia au nume germane.

Frumos compliment pentru giuta rusă, și dacă faptul este neadevărat apoi nu pot decât a dice că se non e vero, e ben trovato. Printre toate câte se povestesc actualmete despre curțisanii un ce semnificativ este de notat, acela că numele lui Adlerberg apare eară pe orizont; influința acestei familii germane, cum se ști, a fost fatală împăratului Alexandru al II. care facu multe greșeli tocmai din cauza sfaturilor primite dela familia Adlerberg.

Finesc această corespondință prin a vă da următoarea proclamațiune ce s'a ivit alaltari în capitală. V'o dau ca un document curios.

„Oamenii onești, ne mai putînd suporta desfrul și imoralitatea despotismului, sunt forțati a se inrola în partidul așa numit al nihilistilor: aceasta probează, că morala și ordinea e din partea revoluțiunii, pe când din partea guvernului rămâne trecutul putred și care nu mai are mult timp de trăit.

„Junimea, bătrâni, bărbați și femei, avut și săraci, militari și civili, muncitori și burgesi, oameni cu carte și ignoranți — toți se pun sub partea drapelului arborat de revoluțiune!

„Toți acia pentru cari este scumpă justiția învințită, demnitatea umană călcată în picioare — consider lupta înepuțată de sfântă, de măntuitoare.

„Această luptă nu este o luptă de castă, de sectă, nu este propagandă unor interese particulare, ci din contră o luptă sfântă pentru măntinerea patriei.

„Când reprezentanții din toate straturile sociale se unesc într'o singură cugetare, într'o singură giută apoi opera pentru care ei se luptă este de sigur o cauză dreaptă și victoria e sigură.

„Lupta contra despotismului feroce este dreptul și datorita unui popor asuprit și întrebunțarea violenței se legitimează pentru că se apropie patria de giuta mântuirii.

„Învinșii de azi, vor fi triumfătorii de mâine, pentru că credința e mare și nu conduce pe calea noastră spinoasă spre eșafod.

„Încă odată ne adresăm către societatea inteligentă a imperiului, chemându-o la noi, în rândurile noastre. Veniți toți, că giuta mântuirii se apropie și cei cari nu vor fi cu noi, vor fi încontra noastră.

Comitetul executiv.

20 Iunie, St. Petersburg

Comitele Ignatiev a sosit eară în capitală, el trăiesc foarte solitar, un cerc restrîns de amici intimi frecuentă palatul său. Se dice că moartea lui Scobleoff l'a făcut se părăsească inte moșia sa, unde el se credea în primejdie. Pentru ce?

Afacerea dela Tisza-Eszlár.

Nyiregyháza, 29 Iulie 1882.

„Egyetértés”. Delinquenții din afacerea dela Tisza-Eszlár au fost conduși azi la 7 oare seara unul este unul inaintea județii investigatorii și în prezența apărătorilor lor *Funták resp. Ignatie Hermann* li s'a publicat deciziunea județii inv. Bary, ca în contră lor s'a dispus investigațiune specială pentru omor, participare la omor și părtinire de crimă. 10 sînt acușati pentru omor, 7 pentru părtinire de crimă, și 3 s'au eliberat. Special: Pentru omorirea Esterei Solymosy sunt puși sub investigație și deținți în temnița hahamii: *Solomon Schwarz din Esslár, Leopold Braun* din Teğlár, *Avram Bucman* din Tarczal, și *Emanuel Taub* din Polgára.

Pentru participare la omor sînt deținți și puși sub investigație, *Iosif Scharf*, levit, nevasta lui *Madamame Iosif Scharf*, *Lazar Weinstein Samoil Lustig* și *Adolf Imger*. Toți s'au mulțumit cu deciziunea județii. Apărătorii nu vor apela.

În sensul Șic. 374 și 376 se vor pune sub cercetare pentru părtinire crimei personale, cari au incenat afacerea cu fals cadavru dela Dada al Esterei Solymosy, spre a zădărnici și a induce în eroare pe judecători. Și anume: văduva după Samuil Klein, *Hermann Rosenberg*, *Martin Gross*, *Ignatie Klein* mai departe plutașii jidan din *Marmaja David Herschko*, *Matieu Ignatie* și *Iankel Smilovici*. Toți rămân în închisoare. E probabil că apărătorii vor apela contra deținerii acestora în închisoare. Apărătorii *Hermann* a și apelat contra deținerii lui *Martin Gross*.

S'au eliberat neguțătorii jidan din *Tokaj Maurits Wider* și jidanii prinși mai pe urmă în *Marmaja Ancel Vogel* și *Nissan Mendeloviciu*. Acestia încă mîne și vor recăștiga libertatea dacă nu va apela procurorul de stat, care astăzi nu este acasă. *Wider* a fost pus sub cercetare pentru 50 de lit. preful unui plutas, care a dus cadavru fals la Dada. Și deoarece se poate că el n'a știut de ce proveniență sînt acei bani, s'a sîstat de cercetare asupra lui.

Deciziunea județii e susținută cu multe motive. Deciziunea sa publicat ficăruia singuratic, escortarea lor prin piață a provocat mare mulțime de oameni.

Nyiregyháza 29 Iulie.

Judele invest Bary nici la investigațiune specială nu va permite apărătorilor examinare scriptelor — protocolului de investigațiune, ci numai după ce vinorații vor fi puși sub acasă.

(„Budapesti Hirlap.”)

Nyiregyháza 29 Iulie

Schwarz și *Scharf* au adresat județului de investigațiune rugarea, ca el se căștige pe cale oficială opinia creștinilor celor mai competenți în teologie și dogmatica evreilor, că adecă după cunosințele, știința și consciința lor se poate oare și incipui cumcă crima dela *Tisza Eszlár* s'ar fi făcut din motive și spre scopuri rituale. Judele de investigație le-a spus că decide numai după încheierea investigației, i-a provocat însă că dacă ei neagă caracterul ritual al crimei, recunoască cel puțin că crima e comisă de ei. Ei însă neagă categoric ca dinșii ar fi comis crima, și — lucru mare — pare că sînt toți înțelegi căci la toate dovedile produse, răspund că ei sînt nevinovați; probele sînt nevalide, ca puresc din ură religioasă.

Consonanța dintre cererea lui *Sharf* și *Schwarz* era cam bătătoare la ochi, și se susținea că au fost puși la cale prin influențe din afară, în urma cărei judele de investigație s'a adresat procurorului de stat se cerceteze nu s'a trimis oare vre-o scrisoare.

la ceiprinsi, și investigația improvizată la moment a dat rezultatul dorit; s'ă constatat adevărat că Mercuri după prânz printre schimbările duse lui Scharf s'ă strecurat o scrisoare, din 7 rânduri cusută în gulerul cămeșei în care a fost instrucția privitoare la cererea înaintată de ei procurorului. *Ephraim Lassmann* jidanul care a dus schimbările este deja de Mercuri seara (Iulie 27) prins. Observă că scrisoarea era în litere germane-hebraice, și că ea acuma este în mâinile judeului de investigațiune.

Voci din public.

Silit a m'ă strămuta la Brașov prin urmare a p'ărași Sibiuului, unde m'am aflat atât de bine în curs de 12 ani, unde am fost întâmpinat cu o bunăvoință și simpatie pentru mine prea măgulitoare și totdeauna neuitată, — fiind prin aceasta remasă un tuturor prea stim. P. T. cunoscuți și preia iubitorilor amici și-i rog se-mi păstreze și pe viitor aceeași bunăvoință, simpatia și amicitia.

Petra-Petrescu

Varietăți.

* Escel. Sa Preasăntul P. Archiep și Metropolit Miron Romanul a sosit aici ați cu trenul de dimineața.

* (Neolog). Preotul nostru din Bodașia (Alsó-Boldogaszony-falva) Tr. Sighișoarei, *Moise Tolan*, a repausat în 29 Iulie v. a. c. în al 46 an al vieții sale, lasând în dolu și în cea mai mare miserie pe biata sa preteasă și pe doi fi anume: Victor Tolan, care a terminat trei clase ale gimnasiului inf. din Cristurul sec., și Vicenție Tolan, III cl. reale din Odorheul sec.

R'emașițele pământesci ale defunctului s'au așezat după ritul nostru bis. în 1 Iulie v. în cimitiriu bis. gr. or. din Bodașia.

La înmormântare au participat ca preoți funcționari Părintele adm. protop. al Sighișoarei D. Voda Moldovan P. A. Oniț, P. N. Doctor, P. Z. Ganea și G. Marian.

Cuvântul funebru rostit în limba română de P. adm. protop. a fost un ce p'etrundător și demn de toată lauda.

Suprindere nedescriptibilă a produs însă între ascultătorii de diverse naționalități, corul vocale, format de corpul învățătoresc dela cursul de limba maghiară din Cristur sub conducerea O. D. Preot Luđu. Corul a întonat în mod foarte armonice cântările: "Plâng și mă tânguesc." "Venii fraților și cele lalte cântări rituale.

Mai întreg corul învățătoresc român din Cristuri, Domnii Preoții unitari din Bodașia și din Uj-Székely și popor foarte numeros românii și secui petrecură pe defunctul până la mom'ent...

Un astfel de conduct funebru pentru românii din Secuimea de pe malul Târnavei e o adevărată raritate.

* (Literații unguri din Cluj). Cetim în "Ellenzék" din Cluj dela 28 Iulie, 1882, Nr. 17. Sub conducerea metropolitului Miron Romanul și a episcopului gr. cat. *Meșianu* au călătorit toți episcopii gr. cat. din Transilvania la Hațeg, spre a primi pe principele de coroană Rudolf.

* (Anul 1882 este bogat de tempești și orcane). Comuna Radna (comitat. Arad) în anul acesta a fost cercetată de patru ori de evenimente elementare, suferind daune destul de grele. Cu finea lui Maiu grindina au nimicit jumătate din semănături și din vie. De trei zile încease am avut ploii și vânturi grozave, mult au suferit pomii și bucatele din cruci (clăi). Ați noapte (27 Iuliu a. c. s. n.) au tr'ăsnit în șura unui eco-

nom, carea a și ars. Proprietariul a dormit în podul ei; numai prin minune au scăpat de n'ă ars și el.

r....

* Sub titlul *Szász és roman Atyafiak* (cumeții săsi și români) librăria fraților Révay din Budapesta deschide p'enumerațiunea la neșe descrieri și narațiuni, descrierile s'unt eșite din ageră și dep'rinșă până a lui Alecsandru 'Hot s'unt luate din viața poporului german și român. Prețul unui exemplariu e 2 fl.

Atragem atențiunea publicului competent asupra acestei cărți, căci tare ni e frică de dragostea literaților magiari.

"Școala Practică" Nr. 4 pro Iuliu conține:

Plan de lecțiuni pentru școale elementare românești, întogmit pe 30 de septemăni. — Grădina școalei lecțiuni practice din învățământul intuitiv; lecțiunea a 4-a: Prunul. — Tractarea Alfabedural de V. Petri. — Esamenul de vară dela școala normală din Năsăud. — Ortografia Academiei române. — Posta redacțiunei. — P'enumerațiuni se mai primese, pentru cei lipsiți cu favorul de a respunde costul abonamentului în 3 rate la 1 fl., dar anticipando.

Loterie.

Sămbătă în 29 Iulie 1882.

Viena: 11 41 14 21 45
Timișoara: 51 78 53 31 82

Telegrame.

(serviciul particular al "Telegr. Roman")

Hațeg, 31 Iulie n. Eri 12 1/2 oare sosind Alțelei lor la gara Hațeg fură binevenitate de comitele suprem Pogány. Aci se prezentară Metropolitul Romanul cu episcopul Meșian, episcopii Mihaly și Lönhard. Multime mare de popor cu Banderii petrecură pe înalții oapești la Castel. La 2 oare fură primite corporațiunile, între cari și deputațiunea Românilor. Clerurile, cel ortodox mai numeros, nu fură primite sub cuv'ent că archierei s'au prezentat deja la gară. Nemulțămire între Români pentru netactul arangatorilor.

Deva, 31 Iulie. Principele de coroană a sosit în 30 Iulie a. c. la Sântă-Măria, a primit și deputațiunea Românilor din comitat. Din partea conducătorului Dr. Petco a fost întâmpinat românesc. Principele a respuns cu afabilitate: "Am venit la Dvoastră câteva zile, sper că voi petrece bine". Timpul a fost de tot frumos.

Bursa de Viena și Pesta
Din 29 Iulie n. 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.80	119.75
Renta de aur ung. de 4%	88.55	88.60
Penta ung. de hărtie	87.15	87.20
Impremutul drumurilor de fer ung.	135.—	134.75
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	91.85	91.25
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	111.25	111.—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	96.—	95.75
Obligațiuni ung. de recumpărarea pământului	98.70	98.50
Obligațiuni ung. cu clausulă de sc'orțire	98.—	97.75
Obligațiuni urbariale toceșane	98.—	98.—
Obligațiuni urbariale toceșane cu clausulă de sc'orțire	97.75	97.—
Obligațiuni urbariale transilvane	97.75	98.25
Obligațiuni urbariale croato-slavo-venice	97.50	97.—
Obligațiuni ung. de recumpărarea deșimă de vin	97.50	97.75
Sorți unguresc de premii	121.25	120.50
Sorți de regularea Tisel	110.70	110.75
Datorie de stat austriacă în hărtie	77.10	76.90
Datorie de stat austriac în argint	77.75	77.75
Renta de aur austriacă	35.30	35.—
Sorți de stat dela 1860	132.—	132.—
Acțiuni de bancă austro-ung.	827.—	827.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	322.25	322.50
Acțiuni de credit austriac	318.50	318.50
Londoni (pe ploii de trei luni)	120.29	120.10
Serisuri fonciare ale institutului "Albina"	—	99.50
Argint	—	—
Galbia	5.67	5.66
Napoleon	9.55 1/2	9.55 1/2
100 marce neapoleci	68.50	68.75

Nr. 190: 1882 [129] 1—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia de classa a III Moșog Mămăligani, protopresbiteratul Lupșei, pentru reînțegirea aceleia se escrie concurs cu termenul de 30 de zile dela prima publicare în "Tel. Rom."

Emolumentele împreunate cu acest post s'unt:

- a) dela 115 case câte o jumătate ferdelă gren (8 copuri.)
 - b) dela 115 case câte o și de lucru a 40 cr.
 - c) folosirea unui f'enaț de 3—4 care f'ên și cimitirului și
 - d) toate venitele stolari statorite în sinodul parochial din 21 Maiu a. c.
- Doritorii de a ocupa la acest post au a-și îndrepta cererile lor la subsemnatul oficiu, înștruite după prescripțiile "stat. org." și a Regulamentului pentru parochii până la termenul amintit.
- Ofenbaia în 17 Iulie 1882.
- Oficiu protopresbiterat gr. or. al Lupșei, în conștelegere cu comitetul parochial.

Ioan Danciu m. p., adm. p'presb.

Nu. 321. 1—3

CONCURS.

Pre basa ordinațiunii Venerabilului Consistoriu archidieceșan dto 13 Iunie Nr 1804: 1882 B. se escrie concurs pentru întregirea vacantei parochiei de classa a III. Treștia protopresbiteratul gr. or. al Zarandului cu termenul de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele s'unt:

- 1. Usufructul unui frust de p'émnt și al cimitirului și
 - 2. Câte una măsură de cucuruz, nesf'armat dela 85 de familii;
 - 3. Venitele stolari Toate aceste computeate preste tot, aduc un venit anual de 313 fl. v. a.
- Suplicile concursuale, înștruite onform statului organic și Regulamentului pentru parochii, s'unt a se adresa până la termenul sus indicat, — oficiului protopresbiterat din Brad.
- Brad 10 Iulie 1882.
- În conștelegere cu comitetul parochial respectiv.

Georgiu Părău m. p., adstr. p'presbiteral.

CONCURS.

În urmarea decisiunilor așuse în ședințele comitetului parochial din 22 Maiu și 5 Iunie 1882 la care a luat parte, și dl administrator p'presbiterat se escrie concurs pentru deplinirea parochiei de classa a II-a din Ora-

vița-montană p'presbiteratul Oraviței, dieșca Caransebeșului cu termen de alegere pe 8 Septembrie 1882. s. v.

Emolumentele s'unt:

- 1. Dela societatea călei ferate în bani gata 300 fl.
 - 2. Cuartir liber și
 - 3. Stolele îndatinate.
- Doritorii de a dobândi această parochiă vor av'ă s'ăși adreseze recerșele lor înștruite onform statului organic și al regulamentului pentru parochii și 15 lit. b) până în 30 zile dela publicarea acestui concurs cătră subscrisul comitet parochial dlui administrator p'presbiterat Macsim Popoviciu în Oravița-montana.
- Oravița-montană în 3 Iulie 1882.

[123] 3—3 Comitetul parochial.

Concurs la posturi de oficiali de bancă.

[125] 2—3

Pentru ocuparea a doua posturi de oficiali la "Albina institut de credit și de economii", anume unul la centrală în Sibiu, altul la filiala institutului în Brașov, se publică prin aceasta concurs. Reflectanții la aceste posturi au de ași trimite cererile scrise de m'ana lor. Direcțiunile subsemnate la Sibiu până în 15 August a c. st. n. Se cere ca candidatul:

- a) s'ă fi împlinit anu a 18 de etate și s'ă nu fi trecut etatea de 40 ani;
- b) s'ă fi deplin sănătos;
- c) s'ă fi avut condută corectă;
- d) s'ă aibă calificațiunea recerută pentru aplicare la un institut de bani.

În cererea sa, de denumire candidatul are s'ă documenteze posederea acestor recerițe.

Sibiu, 26 Iulie 1882.

Direcțiunea institutului "ALBINA".

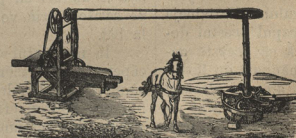
Nr. 257 1—3

EDICT.

Paraschiva născută Ioan Sofronie Popoviciu din Tințariu, legiuita soție a lui Georee Bărsan din Stupinile Brașovului, care de 15 ani de zile pribegese în lume fără a se sci dacă mai tr'ăese, este prin aceasta cu scirea și incuviățarea Măritului consistoriu archidieceșan dto 1 Iulie a. c. Nr. 2127 B citată, ca în termen de trei luni dela prima publicare a acestui edict s'ă se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la cine constră și în absența ei se va pertracta și decide procesul divorțial întentat asupra de bărbatul ei.

Brașov 13 Iulie 1882.

Șcaunul p'presbiterat gr. or. al tractului I. al Brașovului ca for matrimonial de de 1 instanță.

Aviș pentru posesorii de pământ și agricultorii!

Mașine de îmlătit cu vapor, mașine de îmlătit de mână și de cai, ciure (Trieure) de sortat și v'enturat, mașine de ales, pluguri schimbătoare de Hohenheim (conștrucțiunea cea mai nouă) precum și tot felul de alte mașini și alte părți înștruite la comandă pe l'ungă alte preșuri de concurență **Ferăria lui**

Andreiu Török,
în Piața-mare, în Sibiu.

Expositiune permanentă de acestea se află în casa proprie, **Poarta Cisnădiei** (Piața casarmei) vis-a-vis de casa proprie.

Fabrica se află în casa lui **Pavel Giebnere pe Soldiș Nr. 35—40**, unde se fac toate reparaturile și lucrările de conștrucțiune cât se poate de efine.